

هنر تئاتر و کاهش پرخاشگری

مرضیه فیروز جنگ / گرمه - خراسان شمالی

اشاره

هنر تئاتر را به خاطر نزدیک بودن و یا - به عبارتی - انبساط با زندگی به عنوان هنری کامل می‌شناسیم.

در دنیای دانش‌آموزی ابراز وجود و ایفای نقش یکی از خواسته‌های درونی است که هرگاه زمینه‌ای مناسب برای بروز پیدا کند و با استقبال و تشویق دیگران رو به رو شود، می‌تواند با عبور از لایه‌های ظاهری شخصیت، به شکل‌گیری و شکوفایی شخصیت اساسی دانش‌آموزان و اصلاح نگرش و تأثیر تربیتی آن‌ها کمک کند. در این میان، نقش معلمان در شناسایی دانش‌آموزان و کاربرد آگاهانه و هدفدار هتر نمایش بر کسی پوشیده نیست. تجربه‌های موفق همکاران فرهنگی همواره در این مورد همواره راه‌گشا بوده است. به یکی از این تلاش‌ها که در قالب اقدام پژوهی انجام پذیرفته و به شیوه‌ای داستان‌گونه تدوین شده است، توجه می‌کنیم.

کلید واژه‌ها: هنر تئاتر، کاهش پرخاشگری، تئاتر دانش‌آموزی

توصیف وضع موجود و بیان مسئله

تعداد قابل توجهی از آسان نیز به رفتارهای پرخاشگرانه فرزندانشان اقرار می کردد.
به این ترتیب، گردآوری اطلاعات بهمنظور شناسایی دفعات، نوع خشنوت و ناسازگاری در مدرسه ضروری بهنظر می رسد. پس به تهیه پرسش نامه «زندگی من در مدرسه» اقدام کردم و در یک ساعت مقرر از دانش آموزان کلاس خود خواستم که با دقت به پرسش های مطرح شده جواب بدهنند. نتایج پرسش نامه بسیار در خور توجه بود. در پاسخ به پرسش اول مبنی بر «مرا با نام دیگری خطاب کرد.» ۴۰ درصد از دانش آموزان گزینه «بیش از یکبار» را علامت زده بودند. در مقابل پرسش «با من به مهربانی سخن گفت» ۳۰ درصد گزینه «یکبار» را علامت زده بودند. در پاسخ به پرسش «به خانواده ام توهین کرد» نیز بیش از ۶۵ درصد دانش آموزان پاسخ مثبت بیش از یکبار را علامت زده بودند که نشان دهنده فراوانی این رفتار در بین دانش آموزان کلاس بود. در پاسخ به گزینه ۵ مبنی بر «مانع از بازی من شد» ۳۰ درصد دانش آموزان پاسخ بیشتر از یکبار را داده بودند. به این ترتیب، می توان گفت که همه معتقد بودند که کلاس پنجم مدرسه مانند آن را دارد و هر کس سعی می کرد حرف خود را به کرسی بنشاند.

برای این که بتوانم اطلاعات خود را درباره دانش آموزان کلاس کامل کنم، نمرات آنان را در چند ماه اول سال تحصیلی مشاهده کردم و دیدم که دانش آموزان پرخاشگر کلاس در بسیاری از دروس نسبت به دیگران نمرات کمتری کسب نموده اند. در صدهای به دست آمده از پرسش نامه نیز بیانگر این نکته بود.

ارائه راه حل های موجود و ممکن و انتخاب راه حل جدید

با بررسی اطلاعات جمع آوری شده و تجزیه و تحلیل آنها و مطالعه نظریات عالمان تعلیم و تربیت چند راه حل برای کاهش پرخاشگری نظرم را جلب کرد. این راه حل ها را آزمایش کردم و برایم مشخص شد که در بین آنها نادیده گرفتن رفتار پرخاشگرانه دانش آموزان، فعالیت های ورزشی، دعوت از مشاور، اهدای هدایا و چند روش دیگر تأثیر چندانی در کاهش پرخاشگری دانش آموزان کلاس پنجم شاکی بودند و ابراز نارضایتی می کردند. والدین کوکان را به مدرسه دعوت کردم و از آنها در مورد رفتار فرزندشان در خانه پرسیدم.

مدرسۀ مولوی جزء قدیمی ترین مدارس شهر گرمه است. من در سال ۱۳۸۸ - ۸۹ به عنوان آموزگار پایه پنجم در این مدرسه مشغول به خدمت شدم. روز اول وقتی به کلاس رسیدم، صدای هیاهوی بچه ها از آن شنیده می شد. با نشاط و شادی فراوان وارد کلاس شدم. کلاس ۳۱ نفر داشت آموز داشت و تا جلوی در آن میز چیده شده بود. چون کلاس کوچک بود، میز و صندلی من دقیقاً در زیر چارچوب کلاس قرار گرفته بود. تعدادی از دانش آموزان روی میزها ایستاده بودند. گروهی مشغول حرف زدن بودند و بعضی به سوی هم موشک کاغذی پرتاب می کردند. پس از آنکه حضور خود را با سرفه ای اعلام کردم، دیدم که هر یک از بچه ها سعی دارد جایی برای خود پیدا کند و بنشینند.

این شلوغی و بی نظمی را به حساب روز اول مهر گذاشتیم اما بعد از آن نیز هر روز شاهد یک درگیری و یک ماجرا در کلاس بودم. تازه وقتی هم که درس را شروع می کردم، فقط کافی بود از یکی از دانش آموزان سؤالی کنم، تا او می خواست پاسخ بدهد، فوراً بقیه مسخره اش می کردند و با گفتن چند حرف نابجا نظم کلاس را به هم می زدند. وقتی دقت کردم دیدم که در میان ۳۱ نفر دانش آموز کلاس فقط چند نفر واقعاً پایبند هیچ اصلی نیستند و همیشه در هر ماجرایی هم حضور دارند. تعدادی نیز به تبعیت از آنان خود را درگیر می کردند و رفتارهایی چون گریه کردن، جیغ، حسادت، گوشه گیری و عصیان از خود نشان می دادند. سؤال من این بود که چرا دانش آموزان دچار پرخاشگری هستند و چگونه می توانم این وضعیت را بهبود بخشم و پرخاشگری آنان را کاهش دهم.

گردآوری اطلاعات و ارائه شواهد

بر آن بودم که ببینم شناخت دیگران از این کلاس چیست و خود دانش آموزان چه نظری در مورد کلاس شان دارند؛ بنابراین، نخست با همکاری مدرسه مصاحبه هایی ترتیب دادم. طی این مصاحبه ها مدیر و معلمان کلاس های دیگر همه از رفتار دانش آموزان کلاس پنجم شاکی بودند و ابراز نارضایتی می کردند. والدین کوکان را به مدرسه دعوت کردند و از آنها در مورد رفتار فرزندشان در خانه پرسیدم.

گروه‌بندی خود را براساس اصول علمی انجام دهم تا فعالیت گروه‌ها حداکثر اثربخشی را داشته باشد، گروه‌هایی نامنگ متشکل از دانشآموزان کنداز، تندآموز و میانی تشکیل دادم، در انتخاب اعضای گروه‌ها نیز به توانایی‌ها و سلیقه‌ها و علایق مشترک افراد توجه کردم. بنابراین سعی کردم دانشآموزانی را که با یکدیگر مشکل داشتند، در یک گروه قرار دهم. سپس با شیوه‌های دوستانه رضایت آن‌ها را جلب کردم که با هم کار کنند؛ زیرا تفاوت‌های افراد گروه باعث کارآمد شدن یادگیری و ایجاد محیطی آرام و پر از نشاط می‌شد. پس از تشکیل گروه‌ها به کمک اعضای هر گروه، اسمی برای آن انتخاب شد. سعی کردم این کار با توجه به نظر و سلیقه بچه‌ها باشد. در ادامه کار به آنان یادآور شدم که فقط اجرای نمایش برایم مهم نیست؛ باید هر گروه شرایط و ضوابطی را رعایت کند تا بتواند نمره کامل را بگیرد و بالاخره این که قرار گذاشتیم هنگامی که همه گروه‌ها کار خود را ارائه دادند، طی جلسه‌ای گروه برتر را انتخاب کنیم و هدیه‌ای به آنان بدهیم.

روز بعد بدون اطلاع قبلی دانشآموزان و در حالی که آنان آماده شده بودند که مثل هر روز درس را شروع کنیم، مدیر مدرسه، مریم پرورشی و من در ساعت اول نمایشی را اجرا

بنابراین وقتی قرار شد که هر گروه، درسی را به صورت نمایش در کلاس اجرا کند، دانشآموزان کلاس خیلی خوشحال شدند. تمایل آنان به اجرای نمایش، باعث شد که این روش را انتخاب و در کلاس اجرا کنم و تمام فعالیت‌های خود و دانشآموزان را حول این محور قرار دهم.

اجرای طرح جدید و نظرارت بر آن

ایدهٔ تئاتر درمانی را با مدیر مدرسه در میان گذاشتیم و او بسیار استقبال کرد. سپس با تشکیل جلسه‌ای، برنامه موردنظر را برای والدین توضیح دادم و از آنان برای عملی کردن ایده خود یاری خواستم. بعد از این مرحله، کارم در کلاس شروع شد.

در ابتدا نشستی با بچه‌ها (دانشآموزان) برگزار کردم و اجازه دادم که هر یک نظر خود را بیان کند و با دقت به سخنان همه گوش دادم. درباره انواع نمایش برای بچه‌ها صحبت کردم و خوشحالی آن‌ها را دیدم.

در مرحلهٔ بعد دانشآموزان کلاسیم را به گروه‌های پنج‌نفری تقسیم کردم. در اجرای گروه‌بندی بسیار دچار مشکل شدم؛ بعضی‌های نمی‌توانستند یکدیگر را تحمل کنند ولی بالاخره باید بچه‌ها را به گروه‌ها تقسیم می‌کردم. برای این که بتوانم

ازیابی می‌کردم. به بچه‌ها هم اجازه می‌دادم تا نظراتشان را بگویند. به این ترتیب، دیگر در کلاس متکلم وحده نبودم. بچه‌ها با شور و نشاط کارهای خود را با استفاده از روش‌های مختلف نمایشی به هم ارائه می‌دادند.

کردیم. ابتدا به طور ناگهانی با لباس نمایش وارد کلاس شدیم. بچه‌ها با تعجب به ما نگاه می‌کردند. نمایش چند دقیقه‌ای ما مورد توجه دانش‌آموزان کلاس قرار گرفت؛ به طوری که در پایان نمایش ما را حسابی تشویق کردند.»

ارائهٔ شواهد ۲

برای این که بفهمم دانش‌آموزان کلاسم در چه وضعیتی قرار گرفته‌اند، بار دیگر پرسش‌نامه «زندگی من در مدرسه» را به اجرا گذاشتم و مشاهده کردم که آمار بدست آمده کاملاً با مرحله اول فرق کرده است.

در برابر پرسش اول: «مرا با نام دیگری خطاب کرد» ۱۰ درصد دانش‌آموزان گزینهٔ یکبار را علامت زده بودند. این نشان‌دهنده آن بود که ۹۰ درصد دانش‌آموزان دوست خود را با احترام و با نام واقعی اش خطاب کرده بودند. در پاسخ به پرسش دوم: «با من به مهربانی سخن گفت» بیش از ۹۰ درصد دانش‌آموزان گزینهٔ بیش از یکبار را انتخاب کرده بودند. این امر در مقایسهٔ با مرحله اول که ۳۰ درصد گزینهٔ یکبار را برگزیده بودند، در خور توجه بود. در پاسخ به پرسش سوم: «بی‌احترامی دانش‌آموزان به خانواده‌های یکدیگر» ۹۰ درصد دانش‌آموزان گزینهٔ ابدأ را مشخص و انتخاب کرده بودند. در مورد سؤال «سر من داد کشید» یا «سؤال احمقانه‌ای مطرح کرد» فقط ۱۰ درصد دانش‌آموزان گزینهٔ یکبار را علامت زده بودند. نتایج پرسش‌نامه در خور توجه بود؛ زیرا دانش‌آموزان گزینه‌ها را با دقیقی بیشتر از دفعهٔ قبل انتخاب کرده بودند.

وقتی مادر چند دانش‌آموز را به مدرسه دعوت کردم، در

اولین گروهی که باید درس جدید را به شیوهٔ نمایش اجرا می‌کرد، با قرعهٔ مشخص شد. در جلسهٔ بعد درس تاریخ، گروه «مریم» با تمرین فراوان این فرصت را یافت که درس تشکیل حکومت اسلامی را ارائه کند. نمایش دانش‌آموزان حالت ابتدایی داشت و در آن اشکالاتی دیده می‌شد ولی از این که با کمک یکدیگر کاری را به انجام رسانده بودند، از فعالیتشان تشکر و قدردانی کردم. بچه‌ها نمایش را با ذوق و شوق فراوان نگاه می‌کردند و از تمایش آن لذت می‌بردند. هر گروه سعی می‌کرد که در جلسهٔ بعد نمایش خود را اجرا کند. در هنگام اجرای نمایش‌ها با مشکلات فراوانی مواجه می‌شدیم. بعضی از بچه‌ها از نقش خود ناضری بودند، بعضی به حرف سرگروه خود گوش نمی‌کردند و... اما در طول همهٔ این مراحل فقط اشکالات را به آنان یادآوری می‌کردم و سعی داشتم کارها طوری پیش برود که هر گروه امتیاز لازم را کسب کند. گروه‌ها باید همانگنگی، مشارکت، همیاری و همکاری را رعایت می‌کردند. در این جهت به آن‌ها اجازه می‌دادم تا خود با مشکلاتشان مواجه شوند و خود مشکلات خویش را حل کنند. در بعضی از موارد که شاهد مشاجرة دانش‌آموزان بودم، به طور غیرمستقیم و با بیان یک مسئله و کمک خواستم از دانش‌آموزان دیگر راهکار لازم را مطرح می‌کردم. همچنین در حین اجرای هر گروه در میان بچه‌ها می‌نشستم و در پایان هر نمایش کار آن گروه را تفسیر و

با محله‌های رشد آشنا شوید

محله‌های رشد توسعه دهنده انتشارات و تکنولوژی آموزش
ازاران بودجه و برنامه‌ریزی آموزشی، وابسته به
وزارت آموزش و پرورش نهاده و معاشر می‌شوند.

محله‌های دانش‌آموزی
از محله‌های توسعه دهنده انتشارات و تکنولوژی آموزشی
در هر سال تحصیلی انتشار فرایند

محله‌های تکنولوژی آموزشی
از محله‌های توسعه دهنده انتشار فرایند

محله‌های تکنولوژی آموزشی
از محله‌های توسعه دهنده انتشار فرایند

محله‌های تکنولوژی آموزشی
از محله‌های توسعه دهنده انتشار فرایند

محله‌های تکنولوژی آموزشی
از محله‌های توسعه دهنده انتشار فرایند

محله‌های تکنولوژی آموزشی
از محله‌های توسعه دهنده انتشار فرایند

محله‌های تکنولوژی آموزشی
از محله‌های توسعه دهنده انتشار فرایند

محله‌های تکنولوژی آموزشی
از محله‌های توسعه دهنده انتشار فرایند

محله‌های تکنولوژی آموزشی
از محله‌های توسعه دهنده انتشار فرایند

محله‌های تکنولوژی آموزشی
از محله‌های توسعه دهنده انتشار فرایند

محله‌های تکنولوژی آموزشی
از محله‌های توسعه دهنده انتشار فرایند

محله‌های تکنولوژی آموزشی
از محله‌های توسعه دهنده انتشار فرایند

محله‌های تکنولوژی آموزشی
از محله‌های توسعه دهنده انتشار فرایند

محله‌های تکنولوژی آموزشی
از محله‌های توسعه دهنده انتشار فرایند

محله‌های تکنولوژی آموزشی
از محله‌های توسعه دهنده انتشار فرایند

صحبت با آنان متوجه شدم که از فرزندانشان گلایه‌ای ندارند. آن‌ها می‌گفتند که اخلاق دخترانشان در خانه بهتر از قبل شده است.

مدیر مدرسه ضمن بیان تأثیرات مطلوب نمایش و تئاتر درمانی در جلسه گروههای آموزشی در مورد بچههای کلاس من گفت که این دانش آموزان همکاری لازم را با او داشته و در اجرای برنامههای مدرسه در نظم و حرفشنوی پیش قدم شده‌اند. مربی پرورشی مدرسه نیز معتقد بود که پیش از آنکه به فکر برنامه‌ریزی برای مناسبتهای متفاوت باشد، دانش آموزان کلاس من خودشان برنامه لازم را تهیه کرده بودند. معلمان دیگر مدرسه هم در حدی که رفتار تغییریافته دانش آموزان کلاس مرا مشاهده کرده بودند، از وضعیت موجود رضایت داشتند. جالب این که چون برای آموزش تاریخ و مدنی، انشا فارسی و هدیه‌های اسلامی از نمایش استفاده کرده بودند، نمرات این دروس نیز بهتر شده بود.

ارزشیابی تأثیر اقدام جدید و تعیین اعتبار آن

«مورنو» روش نمایش درمانی (ساایکودرام) را به صورت نمایش خودجوش خلق کرد. در روش نمایش درمانی به فرد کمک می‌شود تا به شناخت خود و تسلط بر خویشتن و طبیعت خویش نایل آید. این روش، به فرد اجازه می‌دهد تا استعدادها و توانایی‌های

ذهنی و عاطفی خود را رشد و گسترش دهد. رفتارهایی دانشآموزان من بیانگر این بود که روش اجرایشده، توانسته است تخلیه هیجانی دربرداشته باشد و روش‌های سازگاری با خانواده و اجتماع را به دانشآموزان بیاموزد. بنابر شواهد (۱) میزان پرخاشگری دانشآموزان کلاسیم ۷۷۵ درصد برآورد شده بود؛ در حالی که در گردآوری اطلاعات (شواهد ۲) این رقم به ۲۰ درصد کاهش یافته بود. بالاخره این که پس از اتمام کار، گزارش اقدام پژوهی خود را به چند تن از روان‌شناسان و مشاوران نشان دادم و آن‌ها روش‌های به کار رفته جهت تغییر رفتار دانشآموزانم را تأسیس کردند.

10

حصانة سياسى و حماسة اقتصادى

شماره حساب ۳۹۶۶۰۰۰ به شماره ایندیک از پایه رسیده بس از ۱۰۰٪ مبلغ ایندیک شماره ۳۹۵ که در وجه شرکت افست از جو

۱- مراجعه به ویکی مقاله را مطالعه کنید و در پایان آن مقاله برای این مقاله از منابع معتبر استفاده نمایید.
۲- ارسال این مقاله فیلیپ باشکوه همراه با یک مکمل مطلب اشاره کنید با استفاده از این مقاله
۳- (کمی) فیلیپ را از نزد خود بگذارد.